

2. Majú sa článok 2, článok 6 ods. 1 a 3 a článok 19 ods. 1, druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty a článkom 267 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, akou je článok 29 § 2 a 3, článok 26 § 3 a článok 72 § 1, 2 a 3 ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon o Najvyššom súde z 8. decembra 2017) (konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2021, položka 154) v rozsahu, v akom pod hrozbou disciplinárnej sankcie v podobe odvolania z funkcie zakazujú, aby Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) určoval alebo posudzoval zákonnosť vymenovania sudcu alebo oprávnenie vyplývajúce z tohto vymenovania vykonávať sudcovské funkcie, a aby vecne posudzoval návrhy na vylúčenie sudcu z týchto dôvodov, za predpokladu, že tento zákaz má byť odôvodnený rešpektovaním ústavnej identity členských štátov zo strany Únie?
3. Majú sa článok 2 a článok 4 ods. 2 a 3 v spojení s článkom 19 ZEÚ a článkom 267 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že rozsudok ústavného súdu členského štátu [Trybunał Konstytucyjny (Ústavný súd, Poľsko)], ktorým bol rozsudok vnútroštátneho súdu poslednej inštancie [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)] vyhlásený za protiústavný, nemôže predstavovať prekážku posúdenia nezávislosti a nestrannosti súdu a preskúmania, či bol súd zriadený zákonom z hľadiska práva Únie, keďže treba navyše zohľadniť, že rozhodnutie Sądu Najwyższy (Najvyšší súd) bolo zamerané na vykonanie rozsudku Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorého ustanovenia Ústavy Poľskej republiky a platných zákonov (vnútroštátnych zákonov) nezverujú ústavnému súdu [Trybunał Konstytucyjny (Ústavný súd)] právomoc preskúmať súdne rozhodnutia vrátane uznesení riešiacich rozporný vo výklade právnych predpisov prijatých podľa článku 83 ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon o Najvyššom súde) z 8. decembra 2017 (konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2021, položka 154) a okrem toho, že Trybunał Konstytucyjny (Ústavný súd) vzhľadom na jeho súčasné zloženie nie je súdom zriadeným zákonom v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Dz. U. z r. 1993, č. 61, položka 284, v znení zmien a doplnení)?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Berlin (Nemecko) 24. októbra 2022 – Trestné konanie proti M.N.

(Vec C-670/22)

(2023/C 35/37)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Berlin

Účastník konania pred vnútroštátnym súdom

M.N.

Prejudiciálne otázky

1. O výklade pojmu „vydávajúci orgán“ podľa článku 6 ods. 1 v spojení s článkom 2 písm. c) smernice 2014/41 (!):
- a) Musí európsky vyšetrovací príkaz (ďalej len „EVP“) na získanie dôkazných prostriedkov, ktoré sa už nachádzajú vo vykonávajúcim štáte (v tomto prípade vo Francúzsku), vydať sudca, ak by podľa právneho poriadku vydávajúceho štátu (v tomto prípade Nemecka) v porovnateľnej vnútroštátnej situácii musel zabezpečenie predmetných dôkazov nariadiť sudca?
- b) Platí to subsidiárne aspoň v prípade, ak vykonávajúci štát vykonal predmetné opatrenie na území vydávajúceho štátu s cieľom následne poskytnúť údaje získané odpočúvaním vyšetrovacím orgánom, ktoré majú záujem o tieto údaje, vo vydávajúcim štáte na účely trestného stíhania?

- c) Musí EVP na získanie dôkazných prostriedkov bez ohľadu na vnútroštátne predpisy vydávajúceho štátu týkajúce sa právomoci vydať sudca (resp. nezávislý orgán, ktorý nie je orgánom činným v trestnom konaní) vždy, keď sa toto opatrenie týka závažných zásahov do najvýznamnejších základných práv?

2. O výklade článku 6 ods. 1 písm. a) smernice 2014/41:

- a) Bráni článok 6 ods. 1 písm. a) smernice 2014/41 vydaniu EVP na poskytnutie údajov z odpočúvania telekomunikačnej prevádzky, ktoré sú už dostupné vo vykonávajúcim štáte (Francúzsko) – najmä údajov o prenose dát a polohe, ako aj záznamov obsahu komunikácie –, ak sa odpočúvanie, ktoré uskutočnil vykonávajúcí štát, vzťahovalo na všetkých používateľov pripojenia v rámci komunikačnej služby, prostredníctvom EVP sa žiada o poskytnutie údajov týkajúcich sa všetkých pripojení používaných na území vydávajúceho štátu a v čase nariadenia a uskutočnenia opatrenia spočívajúceho v odpočúvaní ani v čase vydania EVP neboli známe konkrétne okolnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že títo jednotliví používatelia sa dopustili závažných trestných činov?
- b) Bráni článok 6 ods. 1 písm. a) smernice 2014/41 takému EVP, ak integritu údajov získaných prostredníctvom opatrenia spočívajúceho v odpočúvaní nemožno overiť z dôvodu, že orgány vo vykonávajúcim štáte ich v celom rozsahu utajujú?

3. O výklade článku 6 ods. 1 písm. b) smernice 2014/41:

- a) Bráni článok 6 ods. 1 písm. b) smernice 2014/41 vydaniu EVP na poskytnutie telekomunikačných údajov, ktoré sú už dostupné vo vykonávajúcim štáte (Francúzsko), ak by opatrenie spočívajúce v odpočúvaní, ktoré vydal vykonávajúcí štát a na základe ktorého boli tieto údaje získané, bolo podľa právneho poriadku vydávajúceho štátu (Nemecko) v porovnateľnej vnútroštátnej situácii neprípustné?
- b) Subsidiárne: Platí to v každom prípade vtedy, keď vykonávajúcí štát uskutočnil odpočúvanie na území vydávajúceho štátu a v jeho záujme?

4. O výklade článku 31 ods. 1 a 3 smernice 2014/41:

- a) Predstavuje opatrenie na získanie údajov o prenose dát, polohe a komunikácii internetovej komunikačnej služby, ktoré je spojené s infiltráciou koncových zariadení, odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky v zmysle článku 31 smernice 2014/41?
- b) Musí sa informácia podľa článku 31 ods. 1 smernice 2014/41 vždy adresovať sudcovi, alebo platí to aspoň v prípade, ak by opatrenie, ktoré plánuje odpočúvajúci štát (Francúzsko), podľa právneho poriadku informovaného štátu (Nemecko) v porovnateľnej vnútroštátnej situácii mohol nariadiť len sudca?
- c) Pokiaľ článok 31 smernice 2014/41 slúži aj na individuálnu ochranu dotknutých používateľov telekomunikačnej služby, vzťahuje sa táto ochrana aj na použitie údajov na účely trestného stíhania v informovanom štáte (Nemecko) a je prípadne tento účel rovnocenný ďalšiemu účelu, ktorý spočíva v ochrane suverenity informovaného členského štátu?

5. Právne následky získania dôkazov v rozpore s právom Únie

- a) Môže v prípade, ak boli dôkazné prostriedky získané prostredníctvom EVP, ktorý je v rozpore s právom Únie, priamo zo zásady efektivity, ktorá platí v práve Únie, vyplývať zákaz použitia dôkazov?
- b) Vyplýva v prípade, ak boli dôkazné prostriedky získané prostredníctvom EVP, ktorý je v rozpore s právom Únie, zo zásady ekvivalencie, ktorá platí v práve Únie, zákaz použitia dôkazov, ak by sa opatrenie, na základe ktorého boli vo vykonávajúcim štáte získané dôkazy, v porovnateľnej vnútroštátnej situácii vo vydávajúcim štáte nemohlo nariadiť a dôkazy získané prostredníctvom takého protiprávneho vnútroštátneho opatrenia by sa podľa právneho poriadku vydávajúceho štátu nemohli použiť?

- c) Je v rozpore s právom Únie, najmä so zásadou efektivity, ak sa použitie dôkazných prostriedkov, ktoré boli práve z dôvodu chýbajúceho podozrenia zo spáchania trestného činu získané v rozpore s právom Únie, v trestnom konaní v rámci zvažovania záujmov odôvodní závažnosťou skutkov, ktoré boli po prvý raz zistené vyhodnotením týchto dôkazných prostriedkov?
- d) Subsidiárne: Vyplýva z práva Únie, najmä zo zásady efektivity, že porušenia práva Únie pri získavaní dôkazných prostriedkov vo vnútroštátnom trestnom konaní nesmú zostať ani v prípade závažných trestných činov úplne bez dôsledkov, a preto sa musia zohľadniť v prospech obvineného aspoň na úrovni hodnotenia dôkazov alebo určovania výšky trestu?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 130, 2014, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy Katowice – Wschód
w Katowicach (Poľsko) 2. novembra 2022 – Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe
A./P. S.A.**

(Vec C-677/22)

(2023/C 35/38)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A.

Žalovaný: P. S.A.

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 3 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách (prepracované znenie) (¹) vykladať tak, že podnikateľmi výslovne dojednané určenie lehoty splatnosti dlhšej ako 60 dní sa môže vzťahovať len na zmluvy, v ktorých zmluvné ustanovenia netvorí len jedna zo zmluvných strán?

(¹) Ú. v. EÚ L 48, 2011, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze
w Krakowie (Poľsko) 3. novembra 2022 – Profi Credit Polska S.A./G.N.**

(Vec C-678/22)

(2023/C 35/39)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Profi Credit Polska S.A.

Žalovaná: G.N.